

och i hvad mån en inskränkning af de vid sockerbeskattningen anställda förste kontrollörernas antal må kunna ske i syfte att minska omkostnaderna för kontrollen vid nämnda beskattning, samt för Riksdagen framlägga det förslag, hvartill denna utredning kan föranleda.

Stockholm den 26 januari 1912.

O. H. Waldén.

F. W. Thorsson.

Nr 153.

Af herrar **Waldén** och **Thorsson**, om ändrad lydelse af 25 § 4 mom. i förordningen angående beskattning af socker.

Kontrollörerna vid rikets sockerfabriker ha under år 1911 i skrivelser till Kungl. Maj:t i underdånighet anhållit om sådan ändring af gällande förordning angående beskattning af socker, att dagarfvodet för nämnda kontrollörer måtte höjas från sex till åtta kronor.

Då vi emellertid erfarit, att ifrågavarande framställningar torde af Kungl. Maj:t komma att lämnas utan afseende för närvarande och sålunda ej bli föremål för kungl. proposition till innevarande års Riksdag, och då vi anse, att nämnda kontrollörer äro i behof af en löneförhöjning, och äfven förebragt tungt vägande skäl härför, hafva vi funnit oss böra göra framställning härom till Riksdagen.

I ofvanberörda skrivelser framhålla petitionärerna såsom skäl för sin anhållan i hufvudsak följande:

På framställning af Kungl. Maj:t till sistlidne års Riksdag höjdes dagarfvodet för såväl förste kontrollörerna vid sockerbeskattningen som kontrollörerna vid brännvinsbeskattningen, hvarigenom de förre erhöilo ett dagarfvode af tolf kronor under hela året och de senares dagarfvode bestämdes till minst tio och högst femton kronor.

Enligt förordningen angående beskattning af socker af den 2 juni och ordningsstadgan af den 9 juni 1905 ökades sockerkontrollörernas tjänstgöring i medeltal per dygn från 6 till minst 8 timmar med bibe-

hållande af samma dagarfvode, nämligen 6 kronor, hvilken förändring sålunda i realiteten innebar en löneminskning af 25 procent.

Under de senaste åren ha statens tjänstemän på grund af fördyrade lefnadsomkostnader fått sina löner afsevärdt förbättrade. Kontrollörerna vid sockerbeskattningen äro de svagast aflönade af kontrolltjänstemännen, oaktadt deras arbete är mest betungande och synnerligen ansträngande, då ofta deras arbetsdag kan beräknas till 10 å 12 timmar, hvarunder kontrollörerna måste med oafvänd uppmärksamhet följa utlastningen, bokföra och specificera alla olika slag af socker och kolli. Därjämte är arbetet i hög grad hälsofarligt, då kontrollör ständigt är utsatt för starkt drag, stora temperaturförändringar, dålig luft och damm såväl på magasinerna som i öfriga delar af fabriken.

Såsom ett ytterligare skäl framhålles dessutom, att kontrollör är skyldig att på regelbundet återkommande tider tjänstgöra såsom nattvakt på sön- och helgdagar.

På grund af dessa skäl anhålla petitionärerna om en höjning af dagarfvodet från 6 till 8 kronor från och med den 1 september 1912.

Det torde väl knappast kunna förnekas, att kontrollörerna vid sockerfabrikerna i fråga om sina löneförhållanden befinna sig i synnerligen ogynnsam ställning i jämförelse med öfriga kontrolltjänstemän. Särskildt vilja vi framhålla den stora skillnaden i detta afseende mellan de förstnämnda och brännvinskontrollörerna, en skillnad, som ej i någon mån torde kunna anses betingad vare sig af större kompetensfördringar beträffande dessa senare eller af ett mera betungande arbete för dem. Deras arbete torde väl snarare vara lättare än sockerkontrollörernas.

De skäl, som af Kungl. Maj:t i dess proposition till 1911 års Riksdag angående höjning af brännvinskontrollörernas dagarfvode anfördes såsom stöd för denna framställning, äro i jämförliga fall fullt tillämpliga äfven då det gäller sockerkontrollörernas anhållan om höjdt dagarfvode, och då detta, äfven med bifall till nämnda anhållan, det oaktadt skulle komma att understiga de förres med minst två kronor, torde rättvisa och billighet kräfva, att en välbehöflig ökning af sockerkontrollörernas arfvode af Riksdagen beviljas, oaktadt Kungl. Maj:t ej ansett sig böra göra framställning därom.

Såsom ett ytterligare skäl härför vilja vi äfven framhålla, att en stor del af dessa kontrollörer, nämligen de, som tjänstgöra vid råsockerfabrikerna, endast äro i tjänstgöring under 2 å 3 månader af året och ofta kunna ha det synnerligen svårt att genom annan stadigvarande sysselsättning förskaffa sig sin utkomst under den öfriga delen af året.

Det är visserligen i högsta grad önskvärdt, att kostnaderna för kontrollen vid sockerbeskattningen hålles inom måttliga gränser, men den ökning i dessa omkostnader, som skulle bli en följd af ett bifall till denna motion, skulle enligt vårt förmenande i hög grad kunna reduceras genom besparingar på andra poster af denna budget, något, som vi dock i en särskild motion ämna göra framställning om till Riksdagen.

På grund af hvad vi nu framhållit våga vi hemställa,

att Riksdagen för sin del ville besluta, att 25 § 4 mom. i förordningen angående beskattningen af socker den 11 oktober 1907 måtte från och med den 1 september 1912 erhålla följande ändrade lydelse:

Dagarfvode utgår af statsmedel under tjänstetiden till förste kontrollör med tolf och till annan kontrollör med åtta kronor; och erhåller förste kontrollören dessutom, om resa förekommer, reseersättning med femton kronor för hvarje gång, han inträder i tjänstgöring eller från en till annan fabrik förflyttas. Förordnas förste kontrollör att verkställa förrättningen under tid, då han ej är inkallad till tjänstgöring, erhåller han dels dagarfvode med tolf kronor, dels ock reseersättning enligt fjärde klassen i gällande rese-reglemente.

Stockholm den 26 januari 1912.

O. H. Waldén.

F. W. Thorsson.